

# VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 6-10-19

Col·lecta.....	165,60
Caixetes.....	11,00
Caixetes Càritas:.....	27,00
Caixetes ciris .....	23,98
Menjador.....	130,00

Diumenge **XXIX del temps ordinari (C)**, 20 d'octubre de 2019.

Ex 17,8-13 / Sl 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8

## CONTINUA EL MES MISSIONER EXTRAORDINARI

Encetem la tercera setmana del Mes Missioner Extraordinari, convocat pel papa Francesc, i que té com a lema: "Batejats i enviats: l'Església de Crist en missió en el món". La dimensió que es contempla especialment aquesta setmana entrant és la de la formació: Sagrada Escriptura, catequesi, espiritualitat, teologia...

## GRUPS DE REFLEXIÓ CRISTIANA - CATEQUESI

Dissabte que ve, dia 19, es farà la segona sessió dels grups de reflexió cristiana – catequesi. Serà als locals parroquials, a partir de dos quarts de set de la tarda.

## He de ser conscient del que he rebut

Jesús,  
les reaccions del deu leprosos guarits em convida a revisar les meves actituds

envers Déu i envers els altres.

Quan examino les meves actituds, constato que, quan necessito una cosa,

em faig molt proper a les persones que em sembla que em poden ajudar.

Però, quan he solucionat el meu problema, fàcilment m'oblido d'agrair sincerament

els favors que m'han fet i sovint, més o menys inconscientment, m'allunyo dels qui m'han ajudat.

L'agraïment és una actitud molt humana

que fa créixer l'amor i la confiança tant en el qui agraeix

com en el qui rep les proves d'agraïment.

Ajuda'm a ser sempre agraït amb tu i, també, amb les persones que m'ajuden,

sobretot amb aquelles amb qui convisc i treballo.

*Josep Codina*



Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

13 d'octubre del 2019 Núm. 818

Diumenge XXVIII durant l'any C



## "LI DONAVA GRÀCIES"

Avui 10 leprosos ens mostren el seu patiment físic i social. La lepra era una malaltia contagiosa que, en aquella època, no tenia tractament; per això vivien separats de les persones sanes. L'únic que esperaven era morir, però tot va canviar quan Jesús va passar pel camí (No va canviar també la nostra vida quan vam trobar Jesús?). Sabien que Ell feia miracles i també sabien que Jesús podia curar als malalts. És curiós com els 10 queden guarits, però només torna un a donar les gràcies.



La clau d'aquest fragment és l'agraïment. Agrair és entendre l'existència humana com quelcom agradable. Les coses més importants de la vida ens han estat regalades, donades sense fer res. Hem rebut molt més del que mereixiem. En la vida cristiana l'acció de gràcies és bàsica amb Déu, amb Jesús i amb els germans/es. Hi ha diferents maneres de donar les gràcies, en destacaríem 3:

1. Simplement gràcies: Donar les gràcies a seques és una forma vàlida d'agrair alguna cosa a algú i molt utilitzada. Es tracta d'un agraïment fred, impersonal i que connecta poc o gens amb la part emocional, però més val això que res.

2. Gràcies + Nom. En incorporar el nom de la persona hi ha una major personalització i és una forma molt més humana. La persona percebrà com a seva i reforçarà l'agraïment que hàgim projectat.

3. Gràcies + Nom + Motiu. És una forma més efectiva i afectiva i només porta uns segons més que les altres dues maneres. També és cert que, a vegades, amb la mirada, un petó o un somriure també és pot entendre el motiu sense necessitat de verbalitzar-lo.

No permetem que el ritme que portem diàriament no ens deixi donar les gràcies a Déu i als altres. No siguem com els 9 leprosos que van seguir el seu camí sense donar les gràcies a Jesús per haver-los guarit. No deixem que el dia a dia, l'anar fent... ens faci oblidar la intervenció de Déu en la nostra vida i tinguem sempre un cor agraït a Ell i als que ens envolten.

*V.T i E.M.*

FULL INFORMATIU

## **Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 5,14-17)**

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor.» Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo.» Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «¿Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

### **Salm responsorial [97,1.2-3ab.3cd-4]**

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreia i el seu braç / sagrat han sortit victoriosos.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria.

## **Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 2,8-13)**

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la paraula de Déu. Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dona en Jesucrist. Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

## **Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 17,11-19)**

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!» En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.» Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.»

### **Quedar bé**

És més que una obsessió, és quasi una malaltia. La major part del teus pensaments, del que fas, en el fons, cerca caure bé als de casa, als amics, a la gent que et coneix, i fins a qui t'observa quan vas en transport públic.

Si algun cop algú, per la raó que sigui, ha dit que ets intel·ligent, que vals molt, que promets encara més... com t'ha agradat! Ho has repensat moltes vegades i t'ha envaït una mena de gust llaminer i molt especial.

Fas moltes coses. Tens una agenda atapeïda. Música, amics, grups, sopars, festes, lectures, cinema, voluntariats... I en tot t'agrada que comptin amb tu, que es faci un atent silenci quan parles i que et valorin dintre dels marcs acceptats de la societat: talent, bona presència, capacitat de seducció, etc.

Vius centrat en tu mateix. Àdhuc en les relacions més personals saps molt bé que després de donar moltes voltes sobre molts temes, al final anirem a parar a tu.

Seria duríssim per a tu que et marginessin, que et veiessin dèbil, vençut, desorientat, que la teva opinió no fos la de la majoria, que et sentissis fora del grup, de les marques, del que es porta en aquests moments. Per això sempre vols respondre a les expectatives dels altres... i així penses que ets feliç.

Has de trencar aquesta closca, perquè un dia comencis a ser tu mateix. Un tant per cent molt elevat del que ets ho deus als altres, t'han teixit des de fa anys, han deixat en el teu interior moltes de les millors dimensions que creus que són només teves.

Sense ells i elles, què series? Sense el Senyor... què series?

Mira d'oblidar-te una mica i resta atent al que t'envolta. Aquesta excessiva atenció a tu mateix et fa distant. La persona propera de debò s'oblida molt d'ella mateixa. La prioritat són els altres.

*Jesús Renau (pregaria.cat)*